

## D u v o d y:

Nutno sice přisvědčiti rekursnímu soudu v tom, že knihovní zajištění nároku státních drah, který jim podle stavebního povolení může vzejíti proti vlastníku domu, postaveného na pozemku č. k. 316/9 v D., by se mohlo státi jediné vkladem práva zástavního, ale o takové zajištění budoucího nároku nebylo žádáno, nýbrž jen o knihovní poznamenání, totiž vyznačení podmínek, za kterých bylo uděleno povolení ku stavbě onoho domu. Tyto podmínky mají vázati netoliko nynějšího, nýbrž i každého příštího vlastníka, jest proto třeba opatření, aby o nich zvěděl. To se může spolehlivě státi pouze vyznačením jejich v knize pozemkové poznámkou, která bude míti ten jediný právní význam, že nikdo, kdo k řečené nemovitosti nabude práv, se nebude moci omlouvat, že o stavebních podmínkách nevěděl. Ani v závazcích, ani v právních účincích podmínek nenastane jich knihovním poznamenáním změna. Navrhovanou poznámku sluší proto posuzovati jako poznámku dle §§ 20 písm. a) a 52 knih. zák. a vzhledem k tomu, že jednotlivé přípustné poznámky jsou v §u 20 písm. a) knih. zák. vypočítány pouze příkladmo, není překážky, by nebyla povolena, třeba se zákon o ní nezmiňuje. Sluší dodati, že dle §u 1 čís. 1 a §u 2 čís. 1 služební instrukce pro finanční prokuratury ze dne 9. března 1898, čís. 41 ř. zák. přísluší zastupování eráru a státních podniku všeho druhu, tedy také státních drah, před soudem výhradně finanční prokuratuře, a že v zastupování jest zahrnuto i podávání písemných návrhů. Na tom nemění ničeho ustanovení §§ 16 a 17 org. statutu pro státní železniční správu ze dne 19. ledna 1896, čís. 16 ř. zák., neboť rozdělují jenom úřední pravomoc mezi jednotlivé železniční úřady a nedotýkají se práva jednati před soudem. Ač v tomto případě byla knihovní žádost podána proti hořejším předpisům ředitelství státních drah v Plzni, není to již důvodem pro zamítnutí žádosti, poněvadž finanční prokuratura podáním dovolacího rekursu žádost dodatečně schválila.

## Čís. 4731.

**Pohledávku z vkladních knížek lze zabavit jen dle §u 296 ex. ř. tím, že výkonný orgán vezme vkladní knížku k sobě, sepiše o tom protokol a uloží vkladní knížku na soudě. Lhostejno, že knížka jest v držbě třetí osoby. Není-li třetí osoba ochotna k vydání, jest na vymáhajícím věřiteli, by si dal přikázati dlužníkův nárok na vybrání.**

(Rozh. ze dne 25. února 1925, R I 143/25.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením pohledávky dlužníka z vkladního listu spořitelny v Č. doručením platební záповědi poddlužníku. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Dle §u 296 ex. ř. vykoná se zabavení pohledávek z vkladních knížek bank, spořitelen a záložen tím, že výkonný orgán tyto papíry podle příkazu exekučního soudu vezme k sobě a sepiše o tom zájemní protokol, který uloží u soudu, nikoli tedy dle §u 294 ex. ř. doručením platební zá-

povědi poddlužníku. Neprávem proto soud první stolice povolil navrhovanou exekuci zabavením pohledávky z vkladního listu spořitelny v Č. doručením platební záповědi poddlužníku.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D u v o d y:

Právní názor rekursního soudu, že pohledávky z vkladních knížek a tedy i vkladních listů bank, spořitelen a záložen lze zabavit jenom podle Šu 296 ex. ř. tím, že výkonný orgán vezme vkladní knížku k sobě, sepíše o tom protokol a uloží vkladní knížku na soudě, a že není přípustným jejich zabavení prostou záповědí výplaty dle Šu 294 ex. ř., jak vymáhající strana navrhla a první soud povolil, odpovídá přesným ustanovením exekučního řádu i ustálené judikatuře. S míněním, hájeným ve stížnosti, že exekuce dle Šu 296 ex. ř. jest možnou jen v případech obyčejných, když dlužník má vkladní knížku u sebe a může mu býti odebrána, nelze souhlasiti. Zákon nerozeznává v té příčině. Je-li knížka v držení třetí osoby, jež proti odebrání knížky ničeho nenamítá, není podle zásady §§ 262 a 347 ex. ř. vůbec příčiny k nějaké změně ve vedení exekuce. Není-li třetí držitel knížky ochoten ji vydati, nezbyvá, než by vymáhající věřitel vydání knížky vynutil tím, že si předem neb současně dá příkázati nárok dlužníkův na vydání knížky ku vybrání, neboť bez tohoto vydání nelze ani nabytí na pohledávce práva zástavního (§ 296 ex. ř.), ani mu nemůže býti přikázána ku vybrání (§ 305 ex. ř.). Prostá záповěď spořitelně, aby nevyplácela vkladu, není v tomto případě způsobilým prostředkem uhražovací exekuce, neboť spořitelna nemusí platiti bez předložení vkladního listu, a mimo to by právo takovou záповědí nabyté musilo ustoupit jiným, třeba i pozdějším právum nabytým k pohledávce odevzdáním neb zabavením vkladního listu (§ 300 ex. ř.). Ostatně jest mylným i další názor stěžovatelův, že by vkladní list uložený u soudu pro pozůstalost nesměl býti vydán, dokud se projednává pozůstalost. Podle Šu 811 obč. zák. a Šu 34 ex. ř. není projednávání pozůstalosti překážkou vedení exekuce.

### Čís. 4732.

**Pokud ručí ten, kdo vymohl si k soukromé obžalobě na ochranu známky (zákon ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. zák.) prozatimné opatření, za škodu tím způsobenou.**

(Rozh. ze dne 25. února 1925, Rv I 1634/24.)

K návrhu žalovaného bylo zahájeno proti žalobci trestní řízení pro přečin podle Šu 23 známkového zákona a krom toho provedeno k návrhu žalovaného i prozatimní opatření zabavením 69 kusů odstředivek známky »Union«, v obchodních místnostech žalující strany se nalézajících. Žalovaný složil na soudě jistotu 5.000 Kč. Zabavení odstředivek bylo provedeno dne 10. listopadu 1922. Žalovaný vzal dne 23. prosince 1922 trestní oznámení proti žalobci zpět a navrhl zastavení